

РЕШЕНИЕ

№ 29989

гр. София, 15.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 02.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2995** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 90-08-48/05.03.25г на Министър на образованието и науката, чрез проц.представител Т., против Решение № 47/04.02.25г на КЗД, в частта на т.І, ІІ, V и V/доколкото Решението съдържа две точки V/.

В жалбата се сочи, че обж.части са мат.незаконосъобразни и постановени в противоречие с целта на закона, като се моли за отмяната им. Соци се, че не е налице осъществена дискриминация по чл.4 от 33Дискр, КЗД се намесва в гражданско правен спор/относно приложението на правни норми по време/, като превратно и неправилно тълкува съдържанието на Анекс № Д01-192/10.08.25г. Диспозитивите на КЗД са неясни и неточно формулирани, а жалбоподателят е действал в условията на обвързана компетентност.Няма данни за по-неблагоприятно третиране на лице, вкл. по признаци „възраст“ и „лично положение“. В съд.заседание жалбоподателят не се явява или представлява.

Ответникът КЗД не се представлява в съд.заседание. В придружаващото преписката писмо юрк.С. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ. Соци се, че Решението отговаря на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК.

Заинтересованата страна Р. М. Т. не се явява или представлява в съд.заседание. В писмен отговор по жалбата проц. ѝ представители адв.Д. и адв.Г. оспорват жалбата като неоснователна и недоказана и молят за отхвърлянето ѝ, претендират разноси.Сочат, че жалбоподателят е

извършил дискриминация по чл.4 ал.3 от ЗЗДискр, като с бездействието си, изразяващо се в липса на дадени ясни инструкции и указания по прилагането на Анекс № Д01-192/10.08.23г към КТД от 06.12.22г, е създал предпоставки за неравно третиране на работещите в образователните институции. Директорът на ПФ „Хр.Б.“-П. е отказал да изплати със задна дата увеличено трудово възнаграждение на Т. с мотив -дадени указания от Министъра по прилагането на Анекса. Указанията са били незаконосъобразни, като неправилно на Т. не е изплатено увеличение със задна дата/към датата на Анекса е била пенсионирана, но към 01.01.23г не е била/. Налице е непряка дискриминация по чл.4 ал.2 от ЗЗДискр.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/адресат на оспорените точки/, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозирането на жалба вх. № 44-00-4115/24.11.23г от Т. пред КЗД, с твърдение за извършена спрямо нея дискриминация по признаци „възраст“ и „лично положение“. Жалбата е подадена срещу Зам.Министър на образованието и науката Е.Л., която е дала указания на директорите на училищата да не изплащат със задна дата от 01.01.23г увеличение на трудовите възнаграждения на учителите, който към 10.08.23г/датата на сключване на Анекс към КТД/- вече не са в трудово правоотношение. С Анекс № Д01-192/10.08.23г към КТД № Д01-269/06.12.22г е предвидено увеличение на трудовите възнаграждения в сферата на образованието от 01.01.23г. Т. е подала на 17.10.23г Заявление до Директора на ПФ „Хр.Б.“-П./където е била учител до пенсионирането си, считано от 01.06.23г/, който на 27.10.23г постановил изричен отказ да ѝ изплати увеличение на заплатата за периода 01.01-01.06.23г-поради дадените от Зам.Министър Т. указания по прилагането на Анекса.

С Уведомление от 04.12.23г КЗД дава указания на Т.- да посочи срещу кого депозира жалбата си. С уточняваща жалба от 11.12.23г Т. сочи, че я депозира срещу Директора на ПФ „Хр.Б.“-П.- в качеството му на работодател, за извършено от него нарушение по чл.14 от ЗЗДискр./в периода 01.01.-01.06.23г не е осигурил равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд/.

С Разпореждане от 19.12.23г в КЗД е образувана преписка – за дискриминация по чл.4 ал.1 по признаци „лично положение“ и „възраст“ и за нарушение по чл.14 от ЗЗДискр, като е разпределена на 5-членен състав.

Препис от жалбата на Т. , на 14.02.24г КЗД връчва на: Зам.Министъра на образованието и науката Е.Л., на МОН, представляван от Министъра /депозирал становище на 23.02.24г/, на Председателя на Независимия учителски синдикат към КНСБ/депозирал становище на 20.02.24г/, на Председателя на синдиката на българските учители/депозирал становище на 26.02.24г/, на Председателя на синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“/депозирал становище на 23.02.24г/, на Председателя на Съюза на ръководителите в системата на народната просвета, на Министъра на финансите/депозирал становище на 23.02.24г/, на Председателя на дружението на директорите в средното образование в РБ, на Директора на ПФ „Хр.Б.“-П./А.А./.

С Уведомление от 02.02.24г КЗД уведомява Т., че следва да представи факти по чл.9 от ЗЗДискр. С уточняваща жалба от 19.02.24г Т./вече с проц.представител адв. Х./ сочи, че отказът на Директора

от 27.10.23г е незаконосъобразен и представлява осъществена дискриминация спрямо нея - по признак „възраст“/защото е пенсионер/ и по признак „лично положение“, като предявява жалбата си срещу него, за осъществена дискриминация.Представя служебна бележка от 09.02.24г, видно от която с доп.споразумения от 01.09.23г на служителите в ПФ „Хр.Б.“-П. са увеличени трудовите възнаграждения, считано от 01.01.23г.Представя се и съдебна практика от граждански съдилища, видно от която по предявени иски от учители срещу директори на училища, Съдът е осъдил на учителите да се изплати увеличение със задна дата-от 01.01.23г.

На 20.02.24г ответникът по жалбата - Директорът на ПФ „Хр.Б.“-П./А.А./ депозира становище по жалбата, като я оспорва като неоснователна. В него Директорът сочи, че спорът с Т. е трудово-правен, касае изплащане на трудово възнаграждение със задна дата и следва да се реши от граждански съд/както е приел по идентичен казус ВАС по д.№ 3471/11г/. Представя се и справка, видно от която Т. е единственият пенсиониран учител в училището за периода 01.01-10.08.23г. Представя и отказът от 27.10.23г по Заявлението на Т., като видно от съдържанието му- никъде в него няма позоваване на дадени от някого указания. Представено е запитване от 20.02.24г/в хода на адм.производство/ от Директорът на ПФ „Хр.Б.“-П./А.А./ до Министъра на образованието- по повод жалбата на Т. до КЗД. По преписката е налично указание от 02.11.23г от Зам.Министър Е.Л., дадено на Кмета на [община] - по негово запитване от 16.09.23г относно изплащане на възнаграждение на пенсиониран Директор на детска градина.

С молба от 01.03.24г ответникът по жалбата - Директорът на ПФ „Хр.Б.“-П./А.А./ депозира пред КЗД и Отговор от 29.02.24г на Зам.Министър Е.Л. по неговото запитване от 20.02.24г относно жалбата на Т. до КЗД.

Докладчикът по преписката изготвя Доклад-заключение/без дата/, видно от който като ответници по преписката са конституирани: Директорът на ПФ „Хр.Б.“-П./А.А./- единственият, срещу когото е последната уточняваща жалба/изготвена от адвокат/, Зам.Министърът на образованието и науката Е.Л., МОН- представляван от Министърът на образованието и науката, Съюзът на работодателите/ръководителите в системата на народната просвета в България, Сдружението на директорите в средното образование в РБ, Синдиката на българските учители към КНСБ, Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“, Независимия учителски синдикат към КНСБ.

Насрочено е заседание на КЗД за 27.11.24г, по време на което проц.представител на Т. представя още практика на гражданските съдилища - влязла в сила.Преписката е обявена за решаване, представени са писмени бележки от Т. и от Директорът на ПФ „Хр.Б.“-П./А.А./.

Постановено е Решение № 47/04.02.25г на КЗД със 7бр. диспозитива, като 2бр. от тях/т.ІІІ и т.ІV/ касаят Директорът на ПФ „Хр.Б.“-П./А.А./- не са обжалвани от него и са влезли в сила. Последният диспозитив касае Зам.Министърът на образованието и науката Е.Л./че не е извършила дискриминация/- като не е обжалван от Т. и е влязъл в сила. Останалите 4бр. диспозитива са обжалваните и касаят Министърът на образованието и науката/който изобщо не е конституиран като ответник в адм.производство/.

Съдът намира от правна страна:

Решението е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му по закон. Доколкото в жалбата се твърдят 2 защитени признака, правилно Решението е постановено от 5членен състав.

Решението отговаря на изискванията за форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Решението е постановено при съществено нарушение на адм.процесуалните правила, което е довело и до неговата мат.незаконосъобразност. Съображенията на Съда са следните:

1/ Неправилно са били конституирани ответниците в адм.производство.Видно от последната уточняваща жалба на Т. /от 19.02.24г, изготвена от адвокат/, претендира се само дискриминация по чл.4 от 33Дискр - по признаци „възраст“ и „лично положение“, извършена от Директорът на ПФ „Хр.Б.“-П./А.А./ при постановяване на Отказ от 27.10.23г по нейно Заявление от 17.10.23г.

Единственият ответник по жалбата е именно Директорът на ПФ „Хр.Б.“-П./А.А./.

2/ Макар и неправилно, като ответник по жалбата е конституирано Министерството на образованието и науката, като обж. диспозитиви на Решението са постановени по отношение на Министърът, който дори не е бил конституиран като ответник в производството и не е взел никакво участие в него/нарушен е и чл.26 от АПК по отношение на него/.

3/ Доколкото двата диспозитива, касаещи Директорът /и установяването на твърдяната от Т. дискриминация по два признака/, не са обжалвани от него и са влезли в сила, Съдът ще се въздържа от коментар по същество - дали са били законосъобразни. Само ще посочи, че положението „пенсионер“ /посочено в жалбата/ реферира само към признака „лично положение“, като Т. е единственият пенсиониран в училището в периода 01.01-10.08.23г и няма други лица в училището - в сравнимо сходно положение/, като практиката на ВАС и на гражданските съдилища е стабилна в тези казуси/налице е трудово-правен спор относно трудово възнаграждение, който се решава от гражданския съд/.

4/ Обж. диспозитиви са постановени спрямо лице/Министърът/, което не е било конституирано и не е взело никакво участие в адм. производство, срещу него не е насочена и жалбата до КЗД. Доколкото АПК не регламентира „недопустим адм.акт“, то Съдът следва да прецени допуснатото от КЗД нарушение води до нищожен адм.акт или до незаконосъобразен адм.акт. Съдът намира, че обж. диспозитиви са проц. и мат.незаконосъобразни.

Съдът намира и че обж. диспозитиви са постановени в противоречие с целта на закона-33Дискр, като се наблюдава превратно упражняване на власт от страна на ответника/по негова преценка се конституират и въвличат в производствата пред него лица, срещу които няма депозирани жалби/.

При този изход на спора, на жалбоподателя се дължат разноски по чл.143 от АПК, но такива не са претендирани.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 47/04.02.25г на КЗД, в частта на т.І, ІІ, V и V/доколкото Решението съдържа две точки V/, по жалба вх.№ 90-08-48/05.03.25г на министър на образованието и науката.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: